

Hizmet içi Eğitimlerin Video Konferans Sistemiyle Verilmesine Yönelik Öğretmen Görüşleri

Halit ARSLAN¹
İsmail ŞAHİN²

Özet

Bu araştırmanın amacı; Milli Eğitim Bakanlığı tarafından düzenlenen hizmetiçi eğitim kurslarının, günümüzde giderek yaygınlaşmaya başlayan video konferans sistemiyle uzaktan eğitim olarak verilmesine yönelik Bilişim Teknolojileri öğretmenlerinin görüşlerini tespit etmektir. Bu çalışma karma olarak desenlenmiştir. Karma olarak desenlenen bu araştırmanın nitel kısmı; 2012 – 2013 eğitim öğretim yılında Aksaray ilinde görev yapmakta olan 12 Bilişim Teknolojileri öğretmeni ile gerçekleştirilmiştir. Görüşme tekniği ile elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırmanın nicel kısmı ise; 196 Bilişim Teknolojileri öğretmeninin katılımıyla gerçekleşen anket üzerinde yapılmıştır. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde aritmetik ortalama, standart sapma, t-testi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgulara göre; Bilişim Teknolojileri öğretmenlerine hangi formattaki hizmetiçi eğitim kurslarına katılmak istedikleri sorulduğunda, ankete katılan BT öğretmenlerinin yaklaşık üçte ikisi video konferans tekniğiyle eğitim almak istememişlerdir. Çünkü Bilişim Teknolojileri öğretmenlerinin video konferans sistemiyle ilgili görüşlerine göre; bu sistem kursun amacına ulaşmasını engellemektedir. Bunun en büyük nedenleri etkileşim imkanının eksik kalması ve sosyal etkileşim imkanının olmamasından kaynaklanmaktadır. Araştırmada elde edilen sonuçlara incelendiğinde; Bilişim Teknolojileri öğretmenlerinin, hizmetiçi eğitim kurslarının video konferans sistemiyle verilmesine yönelik görüşlerinin genel anlamda olumsuz olduğu tespit edilmiştir. Hizmetiçi eğitim etkinliklerinin video konferans sistemiyle verilmesinin verimli olmayacağı görüşü ortaya çıkmıştır. Çalışmada elde edilen veriler analiz edilmiş, bulgular doğrultusunda tartışılmış ve öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hizmetiçi Eğitim, Uzaktan Eğitim, Video Konferans, Bilişim Teknolojileri

1. Giriş

Hayatın her alanının hızla gelişim gösterdiği günümüzde tüm çalışanlar gibi öğretmenler de mesleki sorumluluklarını en iyi şekilde yerine getirebilmek için kendilerini bu değişimin içinde tutmalıdırlar. Öğretmenlerin bu değişime ayak uydurabilmeleri, bireysel gayretlerinin dışında ancak hizmetiçi eğitim etkinlikleriyle mümkün olabilmektedir. Hizmetiçi eğitim; çalışmakta olan bireylerin görevleri ile ilgili konularda gerekli bilgi, beceri ve tutumları kazanmalarını sağlamak üzere yapılan eğitimler, şeklinde tanımlanabilir (Taymaz, 1981). 2013 yılı merkezi hizmetiçi eğitim planına bakıldığında; kursların genellikle FATİH Projesi kapsamında kurulan teknolojiyi tanıtmaya yönelik eğitimler içerdiği görülmektedir (ÖYGM, 2013a). Öğretmenlerin unuttukları bilgileri hatırlamak veya yeni konular öğrenmek için genellikle hizmetiçi eğitim kurslarını tercih ettikleri söylenebilir.

Ülkemizde öğretmenlerin hizmetiçi eğitim faaliyetlerini yürütme yetkisini elinde bulunduran Mesleki Gelişimi Destekleme Grup Başkanlığı öğretmenlere yönelik yüz yüze eğitim faaliyetlerini devam ettirmektedir. Bu kapsamda merkezi düzeydeki eğitimler Hizmetiçi Eğitim Daire Başkanlığı tarafından, yerel düzeydeki eğitimler ise İl Milli Eğitim Müdürlükleri tarafından planlanarak verilmektedir (Baloğlu, 2007). Merkezi düzeydeki hizmetiçi eğitimlerin büyük çoğunluğu Türkiye’de yedi şehirde bulunan (Ankara, Aksaray, Erzurum, Mersin, Rize, Van, Yalova) hizmetiçi eğitim enstitülerinde verilmektedir (ÖYGM, 2013b).

Eğitimde istenen başarıyı sağlama konusunda internet, bu değişimin sağlanması açısından ciddi olanaklar sunabilmektedir. Eğitim kurumlarında ideal düzeyde internete dayalı eğitimi (uzaktan eğitim, e-öğrenme) gerçekleştirebilmek çok önemlidir (Gökdaş ve Kayri, 2005). Bu eğitim türlerinden uzaktan eğitimi Aşkar (2003) farklı mekânlardaki öğrenci ve öğretmenin iletişim teknolojileri aracılığıyla bir araya getirildiği kuramsal bir eğitim faaliyeti olarak tanımlamaktadır. Öğretmenlerin bu değişime ayak uydurabilmesi ve alan bilgisindeki eksiklikleri gidermesinde en önemli yollardan birisi kuşkusuz hizmetiçi eğitim faaliyetleridir (Sönmez, 1999). Fakat tüm öğretmenler çeşitli nedenlerden bu tür faaliyetlere katılamamaktadır. Örneğin hizmetiçi eğitim enstitülerinin bulunduğu şehirlere uzak olan yerleşim yerlerinde görev yapan öğretmenler kurslara katılım konusunda sıkıntı yaşayabilmektedirler. Bunun önüne geçmek için hizmetiçi eğitimlerin video konferans tekniğiyle verilerek hedef kitlenin genişlemesi ve eğitimlerde fırsat eşitliği sağlanması hedeflenmektedir. Yiğit ve ark. (2006) tarafından; aynı ortamda bulunmayan kişi ya da grupların, telekomünikasyon ağı ve video teknolojisi yardımıyla, kameralar ve mikrofonlar kullanarak karşılıklı ya da grup olarak gerçek zamanlı

¹ Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Yüksek Lisans Öğrencisi, arslanhalit@gmail.com

² Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölüm Başkanı, isahin@konya.edu.tr

görüşmelerini sağlayan bir iletişim sistemi, şeklinde tanımlanan video konferans sistemi, özellikle son yıllarda internete dayalı teknolojilerde yaşanan gelişmeler sonucunda ortaya çıkmış ve hizmetiçi eğitim etkinliklerine yönelik farklı imkanlar sunarak birçok avantajı beraberinde getirmiştir. Video konferansla eğitim şeklinin sağlamış olduğu olanaklar şu başlıklar altında toplanabilir:

- ✓ Sunum yapma,
- ✓ Anında geri dönüt alma,
- ✓ Tartışma ortamı yaratma,
- ✓ Soru - cevap etkinliği yapma,
- ✓ Video ve çoklu ortam imkanlarından faydalanma,
- ✓ Birçok öğrenci ile aynı anda iletişim kurmak mümkündür (Savaş, 2007; Turgut, 2011).

Teknolojinin öğretim amaçlı kullanılmasına yönelik artan eğilime bağlı olarak, video konferans tabanlı uzaktan öğrenme yöntemlerine yurt içi ve yurt dışında yapılmış ve yapılmakta olan çalışmalarla karşılaşmak mümkündür (Birişçi, 2013). Video konferans yöntemiyle hizmetiçi eğitim verebilmek için Milli Eğitim Bakanlığı tarafından her şehre en az bir ya da ilin büyüklüğüne göre daha fazla sayıda kurulumu yapılan Uzaktan Eğitim Merkezleri'nin (UZEM) sayısı 110'u bulmuştur. UZEM'ler Öğretim Yönetim Sistemi (LMS) üzerine kurgulanmıştır. Bu merkezlerde verilen eğitimlerin başlıca yararları şu şekilde sıralanabilir (UZEM, 2013):

- ✓ Yüz yüze eğitimde gereken ulaşım, konaklama gibi nedenlerden doğacak masrafların önüne geçme imkanı.
- ✓ Zaman ve mekândan bağımsız olduğundan mesafe kavramını ortadan kaldırmıştır.

UZEM'ler, hizmetiçi eğitim faaliyetlerinde yüz yüze yapılan eğitimlere alternatif bir yöntem olarak karşımıza çıkan video konferans sisteminin altyapısını sağlamaktadırlar.

2. Yöntem

2.1. Araştırma Modeli

Bilişim Teknolojileri öğretmenlerinin Milli Eğitim Bakanlığınca düzenlenen hizmetiçi eğitim kurslarına yönelik algılarını tespit ve bu kursların Bilişim Teknolojileri öğretmenlerinin mesleki ve kişisel gelişimlerine etkilerini tespit etmenin hedeflendiği bu araştırma, nicel ve nitel araştırma yöntemlerinin birlikte kullanıldığı karma (mixed method) bir çalışmadır. Karma yöntemli araştırmalar, nicel ve nitel yöntemin her ikisinin birlikte kullanıldığı, her iki yöntemin üstünlükleri ile derinlemesine verinin toplandığı ve farklı analizler ile zengin sonuçlara ulaşılmasını sağlayan bir yöntemdir (Vitale ve ark., 2008).

2.2. Katılımcılar

Araştırma; konuyu daha detaylı incelemek amacıyla iki farklı katılımcı grubundan oluşturulmuştur. Birinci grup; 2012 - 2013 eğitim öğretim yılında, Aksaray ilinde farklı düzey eğitim kurumlarında görev yapan 12 Bilişim Teknolojileri öğretmeni ile gerçekleştirilmiştir.

Öğretmenlerin demografik özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde dağılımları aşağıda sırasıyla verilmiştir. Cinsiyete göre katılımcı sayısı Tablo 1'de belirtilmiştir.

Tablo 1. Cinsiyete göre katılımcı sayısı

Değişken	Gruplar	f	%
Cinsiyet	Erkek	7	58,3
	Kadın	5	41,7

Tablo 1 incelendiğinde; katılımcıların çoğunluğunu (n=7) erkek BT öğretmenleri oluşturmaktadır. Tablo 2'de katılımcıların mezun oldukları fakülteler belirtilmiştir.

Tablo 2. Mezun olunan fakülteye göre katılımcı sayısı

Değişken	Gruplar	f	%
Fakülte	Eğitim Fakültesi	8	66,7
	Teknik Eğitim Fakültesi	4	33,3

Tablo 2 incelenecek olursa; 8 öğretmen Eğitim Fakültesi mezunu, 4 öğretmen Teknik Eğitim Fakültesi mezunudur. Tablo 3'te katılımcıların mesleki kıdem yılları belirtilmiştir.

Tablo 3. Mesleki kıdeme göre katılımcı sayısı

Değişken	Gruplar	f	%
Mesleki Kıdem	1-5 Yıl	5	41,7
	6-10 Yıl	7	58,3

Bilişim Teknolojileri öğretmenlerinin mesleki kıdem yılları 3 yıl ile 10 yıl arasında değişim göstermektedir. İkinci katılımcı grubu ise 2012 - 2013 eğitim öğretim yılında, farklı illerde görev yapan 196 BT öğretmeninden oluşmaktadır. Öğretmenlerin demografik özelliklerine ilişkin frekans ve yüzde dağılımları aşağıda sırasıyla verilmiştir. Cinsiyete göre katılımcı sayısı Tablo 1’de belirtilmiştir.

Tablo 4. Cinsiyete göre katılımcı sayısı

Değişken	Gruplar	f	%
Cinsiyet	Erkek	142	72,4
	Kadın	54	27,6

Tablo 4 incelendiğinde; katılımcıların büyük çoğunluğunu (n=142) erkek BT öğretmenleri oluşturmaktadır. Katılımcıların mezun oldukları fakülteye göre dağılımları ise Tablo 5’te verilmiştir.

Tablo 5. Mezun Olunan fakülteye göre katılımcı sayısı

Değişken	Gruplar	f	%
Fakülte	Eğitim Fakültesi	146	74,5
	Teknik Eğitim Fakültesi	50	25,5

Tablo 5 incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğu eğitim fakültesinden mezun olduklarını belirtmişlerdir. Tablo 6’da katılımcıların görev sürelerine göre dağılımları belirtilmiştir.

Tablo 6. Kıdeme göre katılımcı sayısı

Değişken	Gruplar	f	%
Kıdem	1-6 Yıl	117	59,7
	7+ Yıl	79	40,3

Tablo 6 incelendiğinde katılımcıların yaklaşık %60’ının meslek hayatlarının ilk yıllarında oldukları söylenebilir.

2.3. Verilerin Toplanması

Bilişim Teknolojileri öğretmenlerinin, hizmetiçi eğitim kurslarının video konferans tekniğiyle verilmesine yönelik görüşlerini tespit etmenin hedeflendiği bu çalışmada bir adet yarı - yapılandırılmış görüşme formu ve anket kullanılmıştır. Yarı-yapılandırılmış görüşme formu nitel alanda veri toplama amacıyla kullanılan tekniklerden birisidir. Bu yöntemde katılımcıların sorulara yanıtlar vermesi istenmektedir ve bu yanıtlar sesli olarak kaydedilmekte, sonra yazılı formata dönüştürülmektedir (Creswell, 2005; Yıldırım & Şimşek, 2006). Veriler araştırmacılar tarafından toplanmış, verilerin kâğıda döküm işlemi gerçekleştirilmiştir. Anket ise sistematik bir veri toplama yöntemidir. Veriler, önceden belirlenmiş insanlara bir dizi soru sorularak elde edilir. Anket yöntemi ile insan davranışları, iş performansları, bilgi düzeyleri, tercihleri, tutumları, inançları, duyguları gibi birçok farklı türde veri toplamak mümkündür (Houston, 2004).

2.4. Verilerin Analizi

Nitel verilerin incelenmesinde, nitel araştırmalarda sıklıkla kullanılan “içerik analizi” tekniği kullanılmıştır. İçerik analizi kuramsal anlamda belirgin olmayan temalar ve eğer varsa alt temaların oluşturularak analiz edilmesi şeklinde gerçekleştirilmektedir (Yıldırım & Şimşek, 2006). İçerik analizi için katılımcılardan alınan verilerin indekslere işlenmesi, indekslerden kodların oluşturulması, kodlardan temaların çıkarılması, temaların düzenlenerek tanımlanması ve bu temalar doğrultusunda bulguların ortaya konarak yorumlanması şeklinde içerik analizi için gerekli olan işlemler sırası ile takip edilmiştir (Yıldırım & Şimşek, 2006). Verilen kodlanması, kodlardan temaların oluşturulması ve temaların tanımlanmasında verilerin güvenilirliği için veriler iki araştırmacı tarafından ayrı ayrı kodlanmıştır. Araştırmacıların yanıtları karşılaştırılarak Miles ve Huberman (1994) tarafından ortaya konan Görüş Birliği / (Görüş Ayrılığı + Görüş Birliği)*100 formülü ile araştırmanın güvenilirliği %82 olarak hesaplanmıştır. Güvenilir ve analize uygun olduğu ortaya konulan veriler kodlara ve bu kodlardan temalara dönüştürülerek, başlıklar halinde bulgular yorumlanmıştır. Nicel verilerin analizinde ise;

toplanan veriler, bilgisayar ortamında SPSS 15.0 (Statistical Package for the Social Science) paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Katılımcıların hizmetiçi eğitimin video konferans yöntemiyle verilmesine yönelik görüşlerini incelerken verilerin çözümlenmesinde aritmetik ortalama, standart sapma ve t-testi kullanılmıştır.

3. Bulgular

BT öğretmenlerinin, hizmetiçi eğitim kurslarının video konferans tekniği kullanılarak uzaktan eğitim şeklinde verilmesinin olumlu yanlarıyla ilgili görüşleri Tablo 7’de verilmiştir.

Tablo 7. Katılımcıların video konferansın olumlu yanlarına yönelik görüşleri

No	Gruplar	f	%
1	Fırsat Eşitliği	10	41.6
2	Zamandan Tasarruf	7	29.3
3	Maliyet	4	16.6
4	İki Yönlü Etkileşim	2	8.3
5	Seminerler İçin Uygun	1	4.2
TOPLAM		24	100

Tablo 7 incelendiğinde katılımcıların büyük çoğunluğu video konferansın eğitimde fırsat eşitliği imkanı ve zaman konusunda tasarruf sağladığını belirtmişlerdir. BT öğretmenlerinin, hizmetiçi eğitim kurslarının video konferans tekniği kullanılarak uzaktan eğitim şeklinde verilmesinin olumsuz yanlarıyla ilgili görüşleri Tablo 8’de verilmiştir.

Tablo 8. Katılımcıların video konferansın olumsuz yanlarına yönelik görüşleri

No	Gruplar	f	%
1	Etkileşim Eksikliği	11	30.3
2	Dikkat Eksikliği	6	18.2
3	Sosyal Yönün Eksikliği	6	18.2
4	Sınıf Ortamı Olmaması	5	15.1
5	Altyapı Eksikliği	3	9.1
6	Zorunlu Olması	2	6.1
TOPLAM		33	100

Tablo 8 incelendiğinde neredeyse bütün katılımcılar (n=11) “etkileşim eksikliği” temasını video konferansın olumsuz yanlarından birisi olarak belirtmişlerdir. Ayrıca “Dikkat Eksikliği”, “Sosyal Yönün Eksikliği” ve “Sınıf Ortamının Olmaması” temalarının da öne çıkan maddeler oldukları görülmektedir. Katılımcılara; hizmetiçi eğitimlerin video konferansla verilmesinin daha verimli olacağı maddesine katılıp katılmadıkları sorulmuş, elde edilen veriler Tablo 9’da verilmiştir.

Tablo 9. Katılımcıların video konferansın verimine yönelik görüşleri

No	Gruplar	f	%
1	Kesinlikle Katılmıyorum	66	33,7
2	Katılmıyorum	61	31,5
3	Kararsızım	41	20,2
4	Katılıyorum	22	11,2
5	Kesinlikle Katılıyorum	6	3,4
TOPLAM		196	100

Tablo 9 incelenecek olursa, katılımcıların yaklaşık %65’i hizmetiçi eğitimlerin video konferans tekniğiyle verilmesinin yüz yüze eğitime oranla daha verimli olmayacağı görüşünde birleşirken yaklaşık %15’i ise verimli olacağını belirtmişlerdir. Katılımcılara hangi formattaki hizmetiçi eğitim etkinliklerine katılmak istedikleri sorulmuş ve BT öğretmenlerinin kurs formatına yönelik algıları t-testi ile karşılaştırılmıştır. Elde edilen bulgular Tablo 10’da gösterilmiştir.

Tablo 10. Katılımcıların kurs formatına göre hizmetiçi eğitim algısı

Cinsiyet	N	$\bar{X}$	SS	t	p
Yüz yüze	132	104.70	7.993	2.853	.005
Uzaktan	64	101.23	7.972		

Tablo 10 incelendiğinde hizmetiçi eğitimin formatına göre BT öğretmenlerinin hizmetiçi eğitim algı puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($t = 2.853$, $p < .005$). Yüz yüze formatlı hizmetiçi eğitim kurslarına katılmak isteyen BT öğretmenlerinin hizmetiçi eğitime yönelik algı puanlarının ortalaması 104.70 iken uzaktan eğitim formatlı kurslara katılmak isteyenlerin hizmetiçi eğitime yönelik algı puanlarının ortalaması 101.23'tür. Bu sonuca göre yüz yüze eğitim isteyen katılımcıların algılarının daha yüksek olduğu görülmektedir.

4. Sonuç ve Öneriler

Tüm çalışan bireylerin mesleki açıdan kendilerini geliştirerek mesleklerinde daha verimli olma gayreti içerisinde oldukları söylenebilir. Odabaşı ve Kabakçı'nın (2007); bireylerin çalıştıkları alanlardaki yeniliklerin ve gelişmelerin gerektirdiği bilgi, beceri ve davranışları kazanmalarını sağlamak için gerçekleştirilen süreç, olarak tanımladığı mesleki gelişime en büyük katkı kuşkusuz hizmetiçi eğitim faaliyetleriyle mümkün olmaktadır. Fakat mesafe, zaman, maddiyat, her talep eden katılımcının seçilememesi gibi durumlardan kaynaklanan nedenlerle her öğretmen başka şehirde açılan bir hizmetiçi eğitim faaliyetine katılamamaktadır. Günümüzde giderek yaygınlaşan video konferans yöntemiyle uzaktan eğitimin, bu konuda yaşanan sıkıntıları aşmada kolaylık sağlayacağı söylenebilir. Çünkü telekonferans ve video konferans gibi gerçek zamanlı, çift yönlü senkronize teknolojilerin yardımıyla, coğrafik olarak dağınık yerlerde bulunan kişilerin birbirleriyle kolayca iletişim kurmaları sağlanmaktadır (Odabaş, 2003). Hizmetiçi eğitim kurslarının, günümüzde giderek yaygınlaşmaya başlayan video konferans sistemiyle uzaktan eğitim olarak verilmesiyle ilgili BT öğretmenlerinin görüşleri sorulmuş ve aşağıdaki bulgulara ulaşılmıştır:

Video konferansla hizmetiçi eğitimin olumlu yönlerinin başında "Fırsat Eşitliği" teması gelmektedir. Ayrıca "Zamandan Tasarruf" ve "Maddi Kazanç" temaları da BT öğretmenlerinin çoğunluğunun değindiği temalar olmuştur. Katılımcıların neredeyse tamamı ($n=11$) video konferansın olumsuz yönlerine değinirken "Etkileşim Eksikliği" temasında yoğunlaşmışlardır. Bunun dışında "Dikkat Eksikliği", "Sosyal Yönün Eksikliği", "Altyapı Eksikliği" ve "Sınıf Ortamı Olmaması" temaları ise dikkat çeken diğer başlıklar olmuştur. Bu sonuç Turgut'un (2011) bulgularıyla örtüşmektedir. Turgut (2011) araştırmasında; bant genişliği, ses kesilmesi, bağlantı kopması, görüntünün netliği gibi altyapıdan kaynaklanan teknik unsurları video konferans yoluyla gerçekleşen uzaktan eğitimlerde verimliliğe etki eden faktörler olarak belirlemiştir. Ayrıca çalışmasında, sınıf ortamının düzeni, göz teması kuramama, ders dışı iletişim imkanı olmaması gibi etkileşim eksikliğinden kaynaklı temalara ulaşmıştır.

Araştırmaya katılan BT öğretmenlerinin büyük çoğunluğu ($n=9$) hizmetiçi eğitimlerin yüz yüze olmasını istemektedirler. Buna karşın sadece bir öğretmen ise hizmetiçi eğitimlerde video konferans tekniğini tercih ettiğini belirtmiştir. Bu sonuç Yeşiltepe'nin (2012) bulgularıyla örtüşmektedir. Yeşiltepe (2012) araştırmasında katılımcıların dokuzu hizmet içi eğitim faaliyetlerinin yüz yüze, dördü online, biri ise hem online hem yüz yüze yürütülmesini tercih ettiğini söylemiştir. Baran (2008) ise çalışmasında, öğretmenlere uzaktan hizmetiçi eğitim yöntemiyle klasik hizmetiçi eğitim etkinliklerini kıyaslamalarını istemiştir. Sonuç olarak uzaktan hizmetiçi eğitimin, klasik hizmetiçi eğitimin oranla daha verimli olacağı bulgusuna ulaşmıştır.

BT öğretmenlerine hizmetiçi eğitimin yüz yüze verilmesi ile video konferans tekniğiyle verilmesini karşılaştırmaları istenmiş, sonuç olarak katılımcıların büyük çoğunluğunun hizmetiçi eğitimlerin yüz yüze verilmesinin, video konferans tekniğiyle verilmesine oranla daha verimli olacağı görüşünü benimsediği görülmüştür. Ayrıca katılımcılara hangi formattaki hizmetiçi eğitimlere katılmak istedikleri sorulmuş, yüz yüze eğitim isteyen katılımcıların algılarının video konferansla eğitim isteyenlere oranla daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Hizmetiçi Eğitimlerin video konferans yöntemiyle uzaktan eğitim olarak verilmesine yönelik öğretmen görüşlerinin genel anlamda olumsuz çıkmasının nedeni; katılımcı öğretmenlerin branşlarının Bilişim Teknolojileri olmasından kaynaklanabilir. BT öğretmenlerinin olumsuz tutumlarının nedeni ise, altyapı ve etkileşim eksikliği gibi nedenlerden dolayı beklentilerinin karşılanamamasından kaynaklanan bir durum olarak nitelendirilebilir. Her ne kadar; bağlantı hızı, ses ve görüntü netliği gibi altyapıdan doğan sorunlar ve ortama alışkın olmama durumu, ders dışı iletişim kuramama sıkıntısı ve sosyal etkileşim yönünün eksikliği gibi eğitime katılan kursiyerlerin yaşayacağı etkenler video konferans sisteminin verimine etki ediyor olsa da; eğitimde fırsat eşitliği sağlayarak ülkenin birçok noktasına aynı anda ulaşılma imkanı, bu sistemin en büyük avantajıdır.

Araştırma kapsamında elde edilen bulgulara dayalı olarak aşağıdaki önerilerde bulunulabilir;

- ✓ Hizmetiçi eğitimler video konferans tekniğiyle verilerek eğitim süresi, maddi kazanç ve iş gücü kayıpları asgari düzeye çekilebilir.

- ✓ Hizmetiçi eğitim etkinlikleri öğretmenlerin isteği ve ihtiyaçlarına göre yapılmalıdır.
- ✓ Video Konferans konusunda bilgi eksikliği yaşayan öğretmenler bilgilendirilmelidir.
- ✓ Video konferans tekniğiyle ilgili daha fazla öğretmene ulaşılarak nicel araştırmalar yapılabilir.

Extended Abstract

The aim of this study is to determine the opinions of Information Technology Teachers for in-service teacher training with video conference which is organized by the Ministry of National Education. This study was designed as a mixed methods study. The qualitative part of the study was collected from 12 Information Technology Teachers who worked in Aksaray in 2012-2013 academic year. Interview technique was used to collect the qualitative data, and content analysis method was used to analyze the qualitative data. The quantitative data were collected through surveys among 196 information technology teachers. Arithmetic mean, standard deviation and t-test were used to analyze quantitative data. Information Technology Teachers were asked what kind of in-service teacher training they wanted to attend; and the result showed that about two-thirds of Information Technology Teachers did not want to take in-service teacher training with video conference method. Because, according to Information Technology Teachers, video conference system inhibits the course to reach its aim. The main causes of this situation are deficiency of interaction and missing social interaction between in-service teachers. After analyzing results, it was ascertained that the opinions of Information Technology Teachers about in-service teacher training with video conference system were usually in negative way. The result also showed that in-service teacher training activities through video conference was not effective. The data which were obtained in study had been analyzed and had been discussed based on the findings. Also the researchers made suggestions about the results.

Key Words: In-service Teacher Training, Distance Education, Video Conference, Information Technology.

Kaynaklar/References

- Aşkar, P. (2003). *Uzaktan eğitimde temel yaklaşımlar ve uzaktan eğitimde öğrenci (katılımcı) olmak*. (Editör: Ali Tahrán). Uzaktan Eğitim Teknolojileri ve TCMB'de teknoloji destekli bilgisayar eğitimi konferansında sunulan bildiri, Ankara: TCMB. 3-40.
- Baloğlu, N. (2007). *İlk ve ortaöğretim okulu yönetici yardımcılarının alması gereken hizmetiçi eğitim konuları hakkında okul yöneticilerinin görüşleri*. Ahi Evran Üniversitesi, Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD), 8(1), 167 - 178.
- Baran, F. (2008). *Milli Eğitim Bakanlığı'nın Uzaktan Hizmetiçi Eğitim Yöntemiyle Bilgisayar Eğitimi Uygulamasına İlişkin Öğretmen Görüş ve Önerileri*. Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Birişçi, S. (2013). Video konferans tabanlı uzaktan eğitime ilişkin öğrenci tutumları ve görüşleri. *Journal of Instructional Technologies & Teacher Education*, 1(2), 24-40
- Creswell, J. W. (2005). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research* (2nd edition). N. J.: Pearson Merrill Prentice Hall.
- Göktaş, İ. & Kayri, M. (2005). *E-Öğrenme ve Türkiye açısından sorunlar, çözüm önerileri*. *Yüzcüncü Yıl Üniversitesi Elektronik Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2(2).
- Houston, A. (2004). *Anket hazırlama kılavuzu* [Elektronik sürüm]. İstanbul: Kalite Ofisi.
- Miles, M.B. & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis* (2nd edition). Thousand Oaks, CA: SAGE.
- Odabaş, H. (2003). *İnternet tabanlı uzaktan eğitim ve bilgi ve belge yönetimi bölümleri*. *Türk Kütüphaneciliği, Kuramsal Bilgi Yönetimi*, 17(4), 357-368
- Odabaşı, H. F. & I. Kabakçı. (12 - 14 Mayıs, 2007). *Öğretmenlerin mesleki gelişimlerinde bilgi ve iletişim teknolojileri*. Uluslararası Öğretmen Yetiştirme Politikaları ve Sorunları Sempozyumunda sunulan bildiri. Azerbaycan: Bakü.
- ÖYGM, (2013a). Mesleki Gelişimi Destekleme Grup Başkanlığı Web Sitesi: http://oyegm.meb.gov.tr/meb_ys_dosyalar/2012_12/05020804_2013yiliretmenlernmeslekgelmetmplani.pdf [Erişim Tarihi: 14.07.2013]
- ÖYGM, (2013b). Mesleki Gelişimi Destekleme Grup Başkanlığı Web Sitesi: http://hedb.meb.gov.tr/net/index.php?option=com_wrapper&view=wrapper&Itemid=18 [Erişim Tarihi: 14.07.2013]
- Savaş, S. (2007). *Web tabanlı uzaktan eğitimde iki farklı öğretim modelinin öğrenci başarısı üzerindeki etkilerinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Bilişim Enstitüsü, Ankara.
- Sönmez, V. (1999). *Öğretmen el kitabı*, Anı Yayıncılık, Ankara.
- Taymaz, A. H. (1981). *Hizmetiçi eğitim: Kavramlar, ilkeler, yöntemler*. Ankara: A.Ü. Eğitim Fakültesi Yayını.
- Turgut, Y. E. (2011). *Video konferans yoluyla verilen derslerde verimliliğe etki eden faktörler*. Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

- UZEM, (2013). Uzaktan Eğitim Merkezi Web Sitesi: <http://uzem.eba.gov.tr/hakkimizda.php> [Erişim Tarihi: 14.07.2013]
- Vitale, D. C. & Armenakis, A. A. & Feild, H. S. (2008). Integrating qualitative and quantitative methods for organizational diagnosis. *Journal of Mixed Methods Research*, 2 (1), 87 - 105.
- Yeşiltepe, G. M. (2012). *İlköğretim bilişim teknolojileri öğretmenlerinin mesleğe yönelik sorunları, bu sorunların nedenleri ve çözüm önerileri*. Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2006). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayınevi.
- Yiğit, N. & Alev, N. & Altun, T. & Özmen, H. & Akyıldız, S. (2006). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme*. Trabzon: Celepler Matbaacılık.